ਮੁਹੰਮਦ ਸਿੱਦੀਕੀ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ.

v.

ਨੈਸ਼ਨਲ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.

(2020 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 79)

ਜਨਵਰੀ 08, 2020

[ਐਨ. ਵੀ. ਰਮਨਾ ਅਤੇ ਵੀ. ਰਾਮਾਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ, ਜੇ.ਜੇ.)

ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ, 1988 - ਮੁਆਵਜ਼ਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬੇਟੇ ਦੀ ਸੜਕ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ
ਹਾਦਸਾ - ਪੀੜਤ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਸੀ
ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਾਰ ਨੇ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਨੂੰ ਟੱਕਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਗੱਡੀ ਤੋਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ - ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਹਾਦਸਾ ਕਾਰ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ
ਕੁੱਲ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ 11,66,800/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪਹੁੰਚੀ - ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ
ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੀੜਤ ਨੇ ਇੱਕ ਰਾਈਡਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਸੀ
ਯੋਗਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ, ਜਿੰਨਾ ਕਿ 3 ਸਨ
ਹਾਦਸੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ 10% ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ
ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ 4,14,000/- ਰੁਪਏ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਕਿਹਾ:
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਕਿ 2 ਵਿਅਕਤੀ ਪਿਛਲੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਹਨ
ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ, ਅਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤ - ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੀੜਤ ਵੱਲੋਂ ਗਲਤ ਕੰਮ ਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ
ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਜਾਂ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ, ਪੀੜਤ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ
ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ -
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -2 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਅਤੇ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਤਨਖਾਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਤੇ 18 ਦੀ ਬਜਾਏ 14 ਦੇ
ਗੁਣਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ - ਇਸ ਲਈ, ਯੋਗਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਪ੍ਰਤੀ 10% ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ
ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੀ ਬੇਲੋੜੀ ਸੀ - ਇਸੰ ਲਈ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ

1. ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਡਰਾਈਵਰ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਹੀਂ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ

ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਬਣਾਓ। ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ, 1988 ਦੀ ਧਾਰਾ 128 ਦੋ ਪਹੀਆ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ 'ਤੇ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਇਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਲਿਜਾਣ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 194-
2019 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ 32 ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ
ਸਵਾਰ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਡਰਾਈਵਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠਾ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ, ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਖੋਜ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ
ਲਾਪਰਵਾਹੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਦੋ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਜਾਂ ਪੀੜਤ 'ਤੇ ਹਾਦਸੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ। ਉਲੰਘਣਾ ਅਤੇ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਸੰਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਅਤੇ ਹਾਦਸੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਰਨ ਸੰਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਪੀੜਤ 'ਤੇ। ਕਈ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਹਾਦਸਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਟਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਸੱਟਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ
ਘੱਟ ਡਿਗਰੀ, ਜੇ ਪੀੜਤ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ. ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਾਧਾਰਨ ਸੱਟ ਲੱਗ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੀੜਤ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਲੱਗ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਮੌਤ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ, ਪਰ ਕਿਸ ਲਈ
ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਹਾਦਸੇ ਨੂੰ ਟਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ. ਇਹ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਾਦਸਾ ਖੁਦ ਇੱਕ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਦਸਾ ਟਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੇ ਤਿੰਨ
ਵਿਅਕਤੀ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ
ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਨੂੰ ਕਾਰ ਨੇ ਪਿੱਛੋਂ ਟੱਕਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਹੈਲਮੇਟ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰ ਨੇ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਟੱਕਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।
ਸਭ ਕੁਝ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਿ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਸਵਾਰ 2 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਅਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਬਦਨਾਮੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ -3 ਤੋਂ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠੇ 2 ਵਿਅਕਤੀ ਅਸੰਤੁਲਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ। [ਪੈਰਾ 13] [939--; 940--]

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕਿ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੀੜਤ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਲਤ ਕੰਮ ਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਜਾਂ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ,
ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਲਾਪਰਵਾਹੀ। ਇਸ ਲਈ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਪ੍ਰਤੀ 10% ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
[ਪੈਰਾ 14] [940--]

ਦੂਜਾ ਮੁੱਦਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਮਾਈ ਗਈ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਆਮਦਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ
ਦਾਅਵੇਦਾਰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਉਮਰ ਉਸ ਸਮੇਂ 23 ਸਾਲ ਸੀ
ਹਾਦਸਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਟ੍ਰਿਕ ਪਾਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ
9600/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਮਲਕੀਅਤ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਜਾਂਚ ਪੀਡਬਲਯੂ -2 ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਐਕਸ.ਪੀਡਬਲਯੂ -1/8 ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਭ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ
ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਲਾਭ ਮਿਲਿਆ
ਗਵਾਹ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਤੀਜਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ -2 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।
[ਪੈਰਾ 15] [940-; 941--]

ਪਰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ
ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਵਾਊਚਰ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਰਿਟਰਨ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।
ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਅਤੇ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਆਮਦਨ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਹੋਰ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਤਨਖਾਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੀ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਗਵਾਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗੈਰ-ਹੁਨਰਮੰਦਾਂ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਲੈਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਬੈਂਚਮਾਰਕ ਵਜੋਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ.
[ਪੈਰਾ 16][941-]

ਪਰ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਪੀਡਬਲਯੂ -2 ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ
ਵਾਊਚਰ, ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ
ਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ -2 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 17] [941-ਡੀ]

6. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪੀਡਬਲਯੂ -2 ਦੀ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਗਵਾਹੀ ਨਿਰਵਿਘਨ ਰਹੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ -2 ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਿਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਹੁਨਰਮੰਦ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਿਧਾਂਤਕ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ। [ਪੈਰਾ 18] [941--]

7. ਗੁਣਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਖਰੀ ਅੰਕ 'ਤੇ ਆਉਂਦਿਆਂ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਉਮਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ 18 ਦੇ ਗੁਣਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹਾਦਸੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 14 ਦਾ ਗੁਣਕ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਗੁਣਕ ਦੀ ਚੋਣ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੀੜਤ ਦੀ ਉਮਰ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਉਮਰ' ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਵੀ ਵੱਧ ਹੋਵੇ। [ਪੈਰਾ 19] [941--; 942-]

8. ਪਰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਕਿ ਸੁਸੰਮਾ ਥਾਮਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 1994 ਦੇ ਐਕਟ 54 ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 06-01-1993 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੁਸੰਮਾ ਥਾਮਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਗੁਣਕ ਵਿਧੀ ਡੇਵਿਸ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਬਾਰੇ. ਪਾਵੇਲ (1942) ਏਸੀ 601 ਜਾਂ ਵਿਕਲਪਕ ਵਿਧੀ ਨੈਨਸ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਹੋਈ। ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼

ਕੋਲੰਬੀਆ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ (1951) ਏਸੀ 601 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ. [ਪੈਰਾ 21] [942--]

9. ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਚੰਦਰ ਨੇ ਕੇਵਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੁਸੰਮਾ ਥਾਮਸ ਵਿੱਚ ਕਿ ਗੁਣਕ ਵਿਧੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦਾ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ 1939 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਬੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਗੁਣਕ ਵਿਧੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣਾ। ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਚੰਦਰ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ

1994 ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 163ਏ ਅਤੇ ਏ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ
ਦੂਜਾ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਚੰਦਰ (ਆਖਰੀ ਪੈਰਾ ਵਿਚ) ਵਿਚ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗੁਣਕ ਦੀ ਚੋਣ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਉਮਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਚੋਣ ਦਾ ਸਵਾਲ
ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੀ ਉਮਰ ਉਹ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਉੱਠਿਆ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 22] [942--; 943-]

ਸਰਲਾ ਵਰਮਾ ਵਿੱਚ ਆਖਰਕਾਰ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 40 ਤੋਂ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਗੁਣਕ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਸੰਮਾ ਥਾਮਸ, ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਚੰਦਰ ਅਤੇ ਚਾਰਲੀ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗੁਣਕ। [ਪੈਰਾ 24]
[944-]

ਪਰ ਜਦੋਂ ਰੇਸ਼ਮਾ ਕੁਮਾਰੀ ਬਨਾਮ ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਦੋ ਮੈਂਬਰੀ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਗੁਣਕ ਨੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਸ਼ਡਿਊਲ ਨੂੰ ਡੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ ਇੱਕ ਗਾਈਡ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਧਾਰਾ 166 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਚੰਦਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨੁਕਸਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ।
ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਚੰਦਰ 'ਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ
ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੇਬੁਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ
ਸਰਲਾ ਵਰਮਾ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਰੇਸ਼ਮਾ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ ੩੭ ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਕੁਮਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਸਰਲਾ ਵਰਮਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਘਾਤਕ ਹਾਦਸਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗੁਣਕ ਦੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 25] [944--]

ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਲਝਣ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਚੰਦਰ ਵਿਚਾਲੇ ਟਕਰਾਅ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ
ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ। [ਪੈਰਾ 27] [944-]

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ()
ਲਾਪਰਵਾਹੀ () -2 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਅਤੇ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ()

18 ਦੀ ਬਜਾਏ 14 ਦੇ ਗੁਣਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 29] [945-]

ਮੁੰਨਾ ਲਾਲ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਵਿਪਿਨ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਜੇਟੀ 2015 (5)
ਐਸਸੀ 1 : [2015] 7 ਐਸਸੀਆਰ 207 - ਭਰੋਸੇ.

ਯੂਪੀਐਸਆਰਟੀਸੀ ਬਨਾਮ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਚੰਦਰ (1996) 4 ਐਸਸੀਸੀ 362: [1996]
2 ਬੇਨਤੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 44; ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਕੇਰਲ ਐਸਆਰਟੀਸੀ ਬਨਾਮ ਸੁਸੰਮਾ ਥਾਮਸ (1994) 2 ਐਸਸੀਸੀ 176;
ਸਰਲਾ ਵਰਮਾ ਅਤੇ
ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ. (2009) 6 ਐਸਸੀਸੀ 121 : [2009] 5
ਐਸਸੀਆਰ 1098; ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੁਮਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ।
ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. (2013) 9 ਐਸਸੀਸੀ 65 : [2013] 2 ਐਸਸੀਆਰ 706; ਸੁਸੰਮਾ ਥਾਮਸ, ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਚੰਦਰ
ਅਤੇ ਚਾਰਲੀ (2005) 10 ਐਸਸੀਸੀ 720: [2005] 2 ਐਸਸੀਆਰ 1173 –
ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

<u>ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ</u>

[1996] 2 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 44	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 9
(1994) 2 ਐਸਸੀਸੀ 176	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 19
[2009] 5 SCR 1098	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 20
[2013] 2 SCR 706	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 20

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 79
2020.

ਐਮ.ਏ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 18.07.2017 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ। 2016 ਦਾ ਐਪ ਨੰਬਰ 431.

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਵਿਤਾ ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਰੋਹਿਤ ਕੇ ਸਿਨਹਾ, ਟੀ ਮਹੀਪਾਲ, ਅਜੇ ਜੈਨ, ਜਿਨੇਂਦਰ ਜੈਨ, ਬ੍ਰਿਜੇਸ਼ ਯਾਦਵ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਜੈਨ, ਆਈਸੀ ਜੈਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?

ਵੀ. ਰਮਾਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ, ਜੇ.

ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ
ਮੋਟਰ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੁਆਵਜ਼ਾ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ 11,66,800/- ਰੁਪਏ ਤੋਂ 4,14,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ-
ਹਾਦਸੇ ਦੇ ਪੀੜਤ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਬੇਟਾ ਜਿਸਦੀ ਉਮਰ ਲਗਭਗ 23 ਸਾਲ ਸੀ
5.09.2008 ਨੂੰ ਵਾਪਰੇ ਇੱਕ ਸੜਕ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 7.09.2008 ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ੨ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਾਰ ਨੇ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਟੱਕਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਵਾਹਨ। ਮੋਟਰ
ਦੁਰਘਟਨਾ ਦਾਅਵਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਹਾਦਸਾ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ
ਕਾਰ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣਾ। ਇਸ ਖੋਜ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਰਾਈਡਰ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਪੀੜਤ ਵੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ, ਹਾਦਸੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ 3 ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ, ਜਿਸ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ 10% ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ
ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਾਦਸੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੇਟੇ ਦੀ ਉਮਰ 23 ਸਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ 9600/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਮਾਲਕੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਪੀਡਬਲਯੂ -2 ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਐਕਸ.ਪੀ -1/8 ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਲੱਭਣਾ ਪੀਡਬਲਯੂ -2 ਦੀ ਗਵਾਹੀ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ 18 ਦਾ ਗੁਣਕ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ
ਨਿੱਜੀ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਦਾ 50% ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ 10,36,800/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨਾਲ, ਕਿਉਂਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੀੜਤ ਕੁਆਰਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ 1,00,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ।
- ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਨੇਹ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ; ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ 20,000/- ਰੁਪਏ
ਸੰਸਕਾਰ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ 10,000/- ਰੁਪਏ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ
ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਕੁੱਲ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ 11,66,800/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ।

ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਲਟ, ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਐਕਟ, 1988 ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।
ਅਪੀਲ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸੀ: () ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸੀ।

ਦੋ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਸਵਾਰੀ ਅਤੇ () ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਪਹਿਲੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਜਿਸ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਰਫਤਾਰ ਨੇ ਟੱਕਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ
ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਕਾਰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੋ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਲਈ 10٪ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰਕਮ ਕੱਟੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕੀਤਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਆਮਦਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੇਵਲ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਹੁਨਰਮੰਦ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਾਦਸੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਆਮਦਨ 3683/- ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਗੈਰ-ਹੁਨਰਮੰਦ ਕਾਮਿਆਂ ਲਈ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਸੀ
ਸਮਾਂ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਗੁਣਕ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਯੂਪੀਐਸਆਰਟੀਸੀ ਬਨਾਮ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਚੰਦਰ 1 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, 18 ਦੇ ਗੁਣਕ ਦੀ ਬਜਾਏ 14 ਦੇ ਗੁਣਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਕਿ ਗੁਣਕ ਦੀ ਚੋਣ ਉਮਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦਾ, ਜੋ ਵੀ ਵੱਧ ਹੋਵੇ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ,
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਆਮਦਨ ਵਜੋਂ 3,683/- ਰੁਪਏ ਲਏ, ਨਿੱਜੀ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਇਸ 'ਤੇ 50٪ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, 14 ਦਾ ਗੁਣਕ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 3,10,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਨੇਹ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ 1,00,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਇਨਾਮ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ 10,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਹਰੇਕ ਨੂੰ 25,000/- ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਕੁੱਲ 4,60,000/- ਰੁਪਏ (3,10,000/- ਰੁਪਏ) ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ; 1,00,000/- ਰੁਪਏ
ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਨੇਹ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਵੱਲ; ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਦੇ ਖਰਚੇ ਲਈ 25,000/- ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ 25,000/- ਰੁਪਏ)। ਉਕਤ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ,
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਲਈ 10٪ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ਾ 4,14,000/- ਰੁਪਏ (4,60,000/- ਰੁਪਏ) ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ।

---

1 (1996) 4 ਐਸਸੀਸੀ 362

46,000/- ਰੁਪਏ)। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਭਾਰੀ ਕਟੌਤੀ ਤੋਂ ਦੁਖੀ, ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਰਣਨ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ, 3 ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਰਥਾਤ () ਯੋਗਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ; () ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਆਮਦਨ ਅਤੇ () ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਗੁਣਕ। ਇਸ ਲਈ, ਆਓ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਬੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ।

ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਦਸਾ 5.09.2008 ਨੂੰ ਤੜਕੇ 2:00 ਵਜੇ ਵਾਪਰਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਸੜਕ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਆਵਾਜਾਈ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ, ਉਹ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਰ ਨੇ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਟੱਕਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਹਾਦਸਾ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ।
ਕਾਰ। ਦਰਅਸਲ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਨੂੰ ਕਾਰ ਨੇ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਟੱਕਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ੩ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਸੰਤੁਲਨ। ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨਪੂਰਵਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਚ ਆਧਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਕਾਰ ਦਾ ਅੱਗੇ ਜਾ ਰਹੇ ਮੋਟਰ-ਸਾਈਕਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਓਵਰਟੇਕ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਲੇਨ ਬਦਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤੱਥ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ, ਡਰਾਈਵਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਿੱਛੇ ਬੈਠੇ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ. ਅਸੰਤੁਲਨ।

ਪਰ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਗਲਤ ਹੈ. ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਡਰਾਈਵਰ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ. ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨਾ। ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਜੀ ਐਕਟ, 1988 ਦੀ ਧਾਰਾ 128 ਦੋ ਪਹੀਆ ਮੋਟਰ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਸਾਈਕਲ, ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਲਿਜਾਣਾ। 2019 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ 32 ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 194-ਸੀ ਵਿੱਚ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠਾ ਸੀ

ਡਰਾਈਵਰ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠੇ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ, ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਦੋ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਜਾਂ ਪੀੜਤ 'ਤੇ ਹਾਦਸੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ। ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਅਤੇ ਹਾਦਸੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਰਨ ਸੰਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਜਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਸੰਬੰਧ

ਪੀੜਤ 'ਤੇ ਹਾਦਸਾ। ਕਈ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਦਸੇ ਨੂੰ ਟਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਸੱਟਾਂ ਘੱਟ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ, ਜੇ ਪੀੜਤ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੁੰਦੀ। ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਸਧਾਰਣ ਸੱਟ ਲੱਗ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਪੀੜਤ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਜਾਂ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ, ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਹਾਦਸੇ ਨੂੰ ਟਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ. ਇਹ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਾਦਸਾ ਖੁਦ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਾਪਰਿਆ। ਇਹ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਾਦਸਾ ਟਲ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ,
ਜੇ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਤੱਥ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਨੂੰ ਕਾਰ ਨੇ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਟੱਕਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਹੈਲਮੇਟ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰ ਦੀ ਟੱਕਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ, ਸਾਰੇ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹਨ. ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਿ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਸਵਾਰ 2 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਅਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਬਦਨਾਮੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ -3 ਤੋਂ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠੇ 2 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ
ਅਸੰਤੁਲਨ।
ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੀੜਤ ਵੱਲੋਂ ਗਲਤ ਕੰਮ ਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਜਾਂ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ, ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਕਟੌਤੀ

ਯੋਗਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਲਈ 10% ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ ਅਤੇ ਜੀ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜਾ ਮੁੱਦਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਮਾਈ ਗਈ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਆਮਦਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹਾਦਸੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਉਮਰ 23 ਸਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਹਸਪਤਾਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਮੈਟ੍ਰਿਕ ਪਾਸ ਕਰੋ। ਪਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮਲਕੀਅਤ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ
9600/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਚੰਦਰ ਅਪੈਰਲਜ਼ ਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ। ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਜਾਂਚ ਪੀਡਬਲਯੂ -2 ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਐਕਸ.ਪੀਡਬਲਯੂ -1/8 ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜੋ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਭ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਗਵਾਹ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਲਾਭ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਕਿ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ
-2.

ਪਰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਵਾਊਚਰ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਰਿਟਰਨ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਆਮਦਨ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਹੋਰ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਤਨਖਾਹ
ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੀ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਗਵਾਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਹੁਨਰਮੰਦ ਕਾਮਿਆਂ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਨੂੰ ਬੈਂਚਮਾਰਕ ਵਜੋਂ ਲੈਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।

ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਰਾਸ-ਐਗਜ਼ਾਮੀਨੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਵਾਲ ਲਈ,
ਪੀਡਬਲਯੂ -2 ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਵਾਊਚਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਅਦਾਰਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ -2 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਈ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ।
ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪੀਡਬਲਯੂ -2 ਦੀ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਗਵਾਹੀ ਨਿਰਵਿਘਨ ਰਹੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਆਖਰਕਾਰ, ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ -2 ਸੀ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਐਫ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ । ਕਿਸੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਉਲਟ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਹੁਨਰਮੰਦ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਿਧਾਂਤਕ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਮਾਸਿਕ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀਆਂ
ਮ੍ਰਿਤਕ, ਬੇਲੋੜਾ ਸੀ.

ਗੁਣਕ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਆਖਰੀ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਆਉਂਦਿਆਂ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਹਾਦਸੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ 18 ਦੇ ਗੁਣਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ੧੪ ਦਾ ਗੁਣਕ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਗੁਣਕ ਦੀ ਚੋਣ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ

ਪੀੜਤ ਦੀ ਉਮਰ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਉਮਰ 'ਤੇ, ਜੋ ਵੀ ਵੱਧ ਹੋਵੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਅਨੁਪਾਤ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਕੇਰਲ ਐਸਆਰਟੀਸੀ ਬਨਾਮ ਸੁਸੰਮਾ ਥਾਮਸ 2 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਯੂਪੀਐਸਆਰਟੀਸੀ ਬਨਾਮ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਚੰਦਰ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

20. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਗੁਣਕ ਦੀ ਚੋਣ, ਸਰਲਾ ਵਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ.[3], ਬਾਅਦ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ (1) ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੁਮਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਬਨਾਮ ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਅਤੇ ਏਐਨਆਰ।[4] ਅਤੇ (2) ਮੁੰਨਾ ਲਾਲ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਵਿਪਿਨ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ 5. ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਫੈਸਲੇ
ਸੁਸੰਮਾ ਥਾਮਸ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਚੰਦਰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਨ
ਗੁਣਕ ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸਰਲਾ ਵਰਮਾ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮਰਦਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਮ੍ਰਿਤਕ, ਰੇਸ਼ਮਾ ਕੁਮਾਰੀ ਅਤੇ ਮੁੰਨਲ ਲਾਲ ਜੈਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਚੰਦਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਨੁਪਾਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ।

21. ਪਰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਕਿ ਸੁਸੰਮਾ ਥਾਮਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 06-01-1993 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
1994 ਦੇ ਐਕਟ 54 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੁਸੰਮਾ ਥਾਮਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਗੁਣਕ ਵਿਧੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਡੇਵਿਸ ਬਨਾਮ ਡੇਵਿਸ ਵੀ. ਪਾਵੇਲ (1942) ਏਸੀ 601 ਜਾਂ ਨੈਨਸ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੋਲੰਬੀਆ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ (1951) ਏਸੀ 601 ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਵਿਕਲਪਕ ਵਿਧੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ.

ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਚੰਦਰ ਨੇ ਕੇਵਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ
ਸੁਸੰਮਾ ਥਾਮਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗੁਣਕ ਵਿਧੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦਾ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਅਤੇ 1939 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਬੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਗੁਣਕ ਵਿਧੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਚੰਦਰ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ 1994 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਧਾਰਾ 163ਏ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੀ
ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਚੰਦਰ (ਆਖਰੀ ਪੈਰਾ ਵਿਚ) ਵਿਚ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ

---

[2] (1994) 2 ਐਸਸੀਸੀ 176,
[3] (2009) 6 ਐਸਸੀਸੀ 121
[4] (2013) 9 ਐਸਸੀਸੀ 65
[5] ਜੇਟੀ 2015 (5) ਐਸਸੀ 1

ਗੁਣਕ ਦੀ ਚੋਣ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਉਮਰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚਕਾਰ ਚੋਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਹ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਠਿਆ ਸੀ
ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ।

ਪਰ ਸਰਲਾ ਵਰਮਾ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋ ਮੈਂਬਰੀ ਬੈਂਚ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ
ਸੁਸੰਮਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਚੰਦਰ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
41 ਅਤੇ 42 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

41. ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ/ਅਦਾਲਤਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਗੁਣਕਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਸੁਸੰਮਾ ਥਾਮਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਗੁਣਕ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰਣੀ ਦੇ ਕਾਲਮ (2) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ]; ਕੁਝ ਲੋਕ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਚੰਦਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਗੁਣਕ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ,
(ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਕਾਲਮ (3) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ]; ਕੁਝ ਚਾਰਲੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਗੁਣਕ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰਣੀ ਦੇ ਕਾਲਮ (4) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ]; ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੂਜੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗੁਣਕ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਐਮਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਟੇਬਲ ਦੀ [ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰਣੀ ਦੇ ਕਾਲਮ (5) ਵਿੱਚ ਕੱਢੀ ਗਈ]; ਅਤੇ ਕੁਝ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਗੁਣਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ
ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਗਣਨਾ [ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ]
(6) ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਸਾਰਣੀ ਦਾ]। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਉਮਰ 38 ਸਾਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਗੁਣਕ ਸੁਸੰਮਾ ਥਾਮਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 12, ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਚੰਦਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 14, ਚਾਰਲੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 15, ਜਾਂ 16 ਸਾਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ.
ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਕਾਲਮ (2) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗੁਣਕ
ਐਮਵੀ ਐਕਟ ਜਾਂ 15 ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਗੁਣਕ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ
ਐਮਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ। ਕੁਝ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਾਕੀ ਸਾਲਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ 22 ਦੇ ਗੁਣਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅਸੰਤੁਲਨਤਾ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ
ਧਾਰਾ 166 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 163 ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ
ਐਮਵੀ ਐਕਟ ਐਮਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 166 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡੇਵਿਸ ਵਿਧੀਆਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ.

42. ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਗੁਣਕ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰਣੀ ਦੇ ਕਾਲਮ (4) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ (ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ)
ਸੁਸੰਮਾ ਥਾਮਸ, ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਚੰਦਰ ਅਤੇ ਚਾਰਲੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ),
ਜੋ 18 ਦੇ ਓਪਰੇਟਿਵ ਗੁਣਕ (15 ਤੋਂ 20 ਅਤੇ 21 ਤੋਂ 25 ਸਾਲ ਦੇ ਉਮਰ ਸਮੂਹਾਂ ਲਈ) ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹਰ 5 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਯੂਨਿਟ ਘਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ 26 ਤੋਂ 30 ਸਾਲ ਲਈ ਐਮ -17, ਐਮ -16 ਤੋਂ 31 ਤੋਂ 35 ਸਾਲ, ਐਮ -15 36 ਤੋਂ 40 ਸਾਲਾਂ ਲਈ, ਐਮ -14 41 ਤੋਂ 45 ਸਾਲਾਂ ਲਈ
ਅਤੇ ਐਮ -13 ਨੂੰ 46 ਤੋਂ 50 ਸਾਲਾਂ ਲਈ, ਫਿਰ 2 ਯੂਨਿਟਾਂ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਹਰ 5 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਰਥਾਤ, 51 ਤੋਂ 55 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਐਮ -11, 56 ਤੋਂ 60 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਐਮ -9
ਸਾਲ, ਐਮ -7 61 ਤੋਂ 65 ਸਾਲ, ਐਮ -5 66 ਤੋਂ 70 ਸਾਲ.

ਸਰਲਾ ਵਰਮਾ ਵਿੱਚ ਆਖਰਕਾਰ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 40 ਤੋਂ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਗੁਣਕ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਸੰਮਾ ਥਾਮਸ, ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਚੰਦਰ ਅਤੇ ਚਾਰਲੀ 6 ਨੂੰ ਗੁਣਕ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਰ ਜਦੋਂ ਰੇਸ਼ਮਾ ਕੁਮਾਰੀ ਬਨਾਮ ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਦੋ ਮੈਂਬਰੀ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਕੀ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਗੁਣਕ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 166 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੱਡੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਚੰਦਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨੁਕਸਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ। ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ
ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਚੰਦਰ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਸਰਲਾ ਵਰਮਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸਾਰਣੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ। ਰੇਸ਼ਮਾ ਕੁਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ ੩੭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਘਾਤਕ ਵਿੱਚ ਗੁਣਕ ਦੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਹਨ ਜੇ ਸਰਲਾ ਵਰਮਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹਾਦਸੇ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੁੰਨਾ ਲਾਲ ਜੈਨ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਤਿੰਨ ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:

"ਕੀ ਗੁਣਕ ਦੀ ਉਮਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਜਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲਟਕ ਰਹੇ ਹਨ: ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
ਰੇਸ਼ਮਾ ਕੁਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਬੈਂਚ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗੁਣਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਕ ਕਾਰਨ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਹੈ
ਚਿੰਤਤ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਗ੍ਹਾ ਰਹੇਗੀ ਕਿ ਕੀ
ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਜਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਜਾਂ ਔਸਤ ਆਦਿ ਦੀ ਉਮਰ ਵੀ ਲੈਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਲਝਣ ਲਈ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟਕਰਾਅ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ
ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਚੰਦਰ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ
ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ।

ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦੁਰਘਟਨਾ ਪੀੜਤ 90 ਸਾਲਾ ਮਾਂ ਨੂੰ ਇਕਲੌਤਾ ਨਿਰਭਰ ਵਜੋਂ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

---

6 (2005) 10 720

ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਚੰਦਰ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼। ਪਰ ਅੱਜ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁੰਨਾ ਲਾਲ ਜੈਨ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਬੈਂਚ ਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ।
ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ
() ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ () ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਅਤੇ ਮਾਸਿਕ ਆਮਦਨ ਬੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ -2 ਦਾ ਸਬੂਤ ਅਤੇ () 18 ਦੀ ਬਜਾਏ 14 ਦੇ ਗੁਣਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ.
ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਬੇਦਾਅਵਾ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

